

[Jørgen Jensen]

kr., inden man havde lagt fra til afskrivning og skattebetaling. Der var altså inden for koncernen penge nok til at foretage disse investeringer, men man ønskede det ikke, for det var mere profitgivende at frigøre kapital til andre investeringer. Det var imidlertid et spørgsmål om det danske samfund, om dansk industri på længere sigt. Det er klart, at her er det nødvendigt, at man også mere direkte griber ind.

Der tales om den åbenhed i international handel, som er en forudsætning for, at Danmark kan eksistere. Men er det egentlig rigtigt, at noget sådant er til stede? Der kunne nævnes mange ordninger og mange eksempler på virksomheder rundt omkring, som afviser, at det netop er dette, der er baggrunden.

Jeg vil også pege på et andet område inden for skibsværftsindustrien. Vi ved, at der er en international krise, men tager man f. eks. Helsingør skibsværft, ved vi, at i løbet af nogle få uger eller måneder begynder man afskedigelse af 100 arbejdere på denne virksomhed. Det betyder ikke alene en katastrofe for den enkelte, men det betyder også for byen Helsingør, at ikke alene ændres bybilledet radikalt økonomisk, og det betyder i virkeligheden også, at man oppe i dette område kommer til at gå med langvarigt arbejdsløse i lang tid fremover.

Det er rigtigt, at den stagnation, som er i den kapitalistiske verden, begrænser efterspørgslen efter skibe, men også her har der været mulighed for at sælge skibe til anden side. Det er rigtigt, at såvel den socialistiske verdens som udviklingslandenes økonomi ikke tillader, at der investeres i køb af nye skibe. For at få nye ordrer kræves der langsigtede kreditordninger, men når man tænker på de kolossale tilskud, som er givet til industrien uden nogen som helst form for kontrol, er det også her spørgsmålet, om ikke det havde været rimeligere at se på, at et tilskud her havde været bedre givet ud og også havde givet Danmark større muligheder i den givne situation.

Vi kunne også se på det på en anden måde. Vi har peget på det før i et spørgsmål til ministeren om afgivelse af statsordrer til skibsværfterne i den nuværende situation. Vi ved også, at Helsingør Værft har investeret i forskning på andre områder, inden for miljøområdet vedrørende rensningsanlæg og in-

den for energisektoren. Havde det ikke været mere rimeligt, at man mere effektivt havde sat ind her? Eller hvis vi tager radio- og tv-elektronikområdet, så er der sikret fri handel og konkurrence på dette område. Når f. eks. Philipsfabrikkerne omlægger produktionen og flytter arbejdet mellem europæiske virksomheder og virksomheder i udviklingslandene, er dette i allerhøjeste grad multinationale gruppers egen import- og eksportdirigering i renkultur. Og så kan de såkaldt bestemmede politiske organer sige, at det skader verdenshandelen med importregulering, eller at reguleringen rammer de svageste, og at en regulering derfor er vendt imod udviklingslandene, men den regulering, som i dag finder sted fra de store monopolers side, tager kun hensyn til én ting, nemlig den størst mulige profit.

Hvis vi tager et af Danmarks største elektronikfirmaer med afdelinger og handelscentre over hele verden, som eksporterer størstedelen af sin egen produktion, ja, også i og for sig en meget stor procentdel af den samlede produktion af elektronik, så var vi i den situation ved den sidste devaluering, at man fremholdt, at dette skulle give også dette firma forbedrede konkurrencemuligheder, ikke mindst når man samtidig vurderede de indgreb, der var i overenskomstsituationen, og Arbejdsgiverforeningens villighed til at leve op til kravene bl. a. fra økonomiministeren om at holde igen i lønnen. Men hvad skete? Dette firma forhøjede priserne på verdensmarkedet i forhold til det, som devalueringen havde givet det af muligheder. Der skete altså ikke nogen forbedring af konkurrencesituationen, men alene en forbedring af firmaets økonomi.

Den økonomiske politik, der er ført under krisen, styrer ikke produktionen og dermed beskæftigelsen, men den styrer alene mulighederne for i den nuværende situation at give enkelte personer, at give multinationale selskaber mulighed for at sikre sig en stærkere stilling økonomisk og også erhvervsmæssigt.

Der kunne her også nævnes eksempler inden for energisektoren. Det er fremholdt, at energisektoren er en afgørende forudsætning for at udvikle dansk industri og også for at sikre både national produktion og vor konkurrenceevne, men inden for dette område har vi også gang på gang efterlyst initiati-